

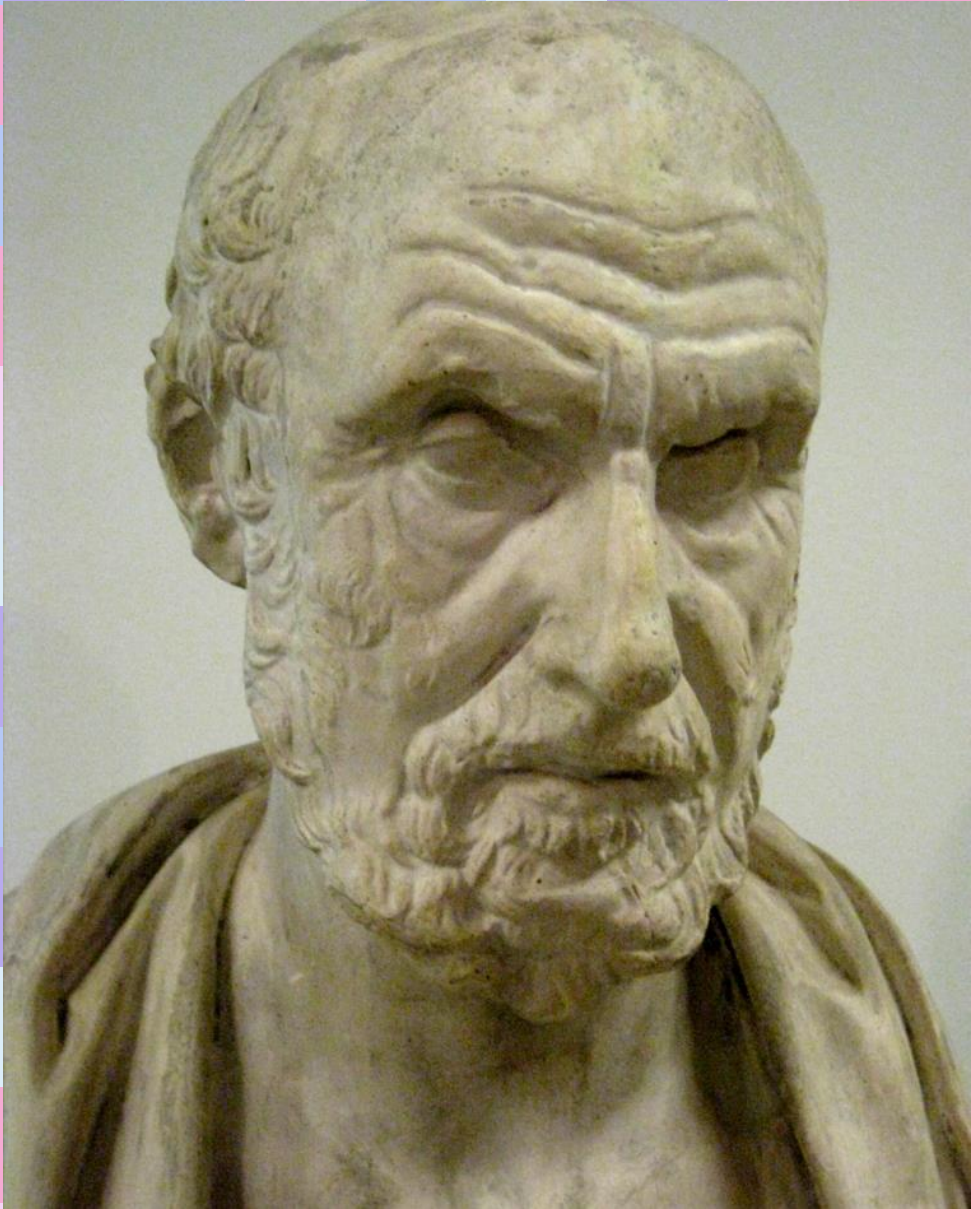


Історія відкриття та вивчення вітамінів





Починаючи з часів Древнього Єгипту, продовжуючи в роках Середньовіччя і закінчуючи сьогоденням, люди були зацікавлені у створенні штучних речовин, які б були здатними лікувати людей від різних хвороб.

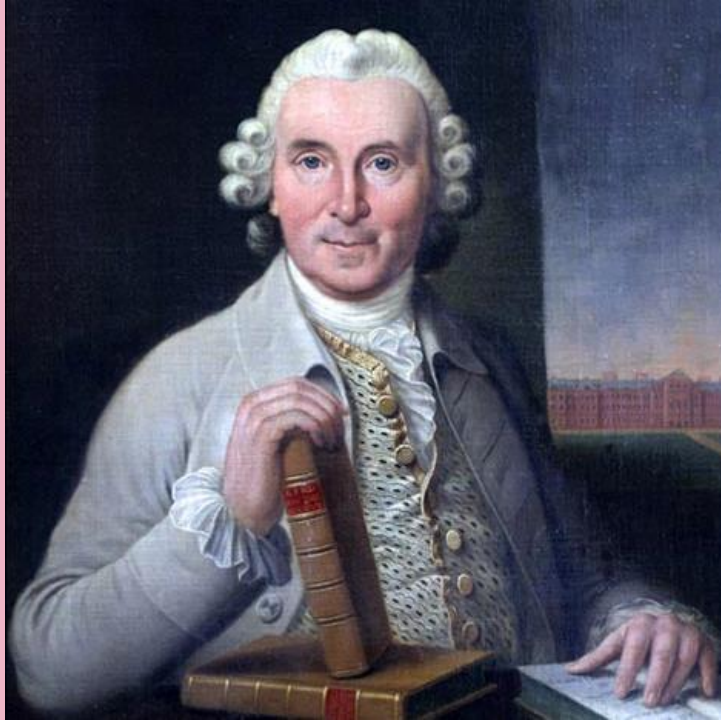


Жителі Стародавнього Єгипту страждали від так званої «курячої сліпоти», з якою боролися вживаючи печінку – джерело вітаміну А. Ймовірно, саме від єгипетських знахарів великий Гіппократ отримав ці знання, радячи своїм пацієнтам кілька разів на тиждень харчуватися сирою печінкою у меді.



У 1330 році в Пекіні китайський лікар Ху Сихуей опублікував тритомну працю «Важливі принципи їжі та напоїв», яка систематизувала знання про терапевтичну роль харчування і стверджувала необхідність урізноманітнити раціон підтримки здоров'я .

Історія відкриття та вивчення вітамінів



Лише у середині XVIII століття шотланець Джеймс Лінд з'ясував, що можна перемогти цингу за допомогою зміни корабельного раціону харчування.



У стародавні часи військові та мореплавці страждали від хвороби під назвою цинга . Особливо моряки. Оскільки протягом довгого часу були позбавлені свіжих фруктів, овочів та свіжого м'яса.



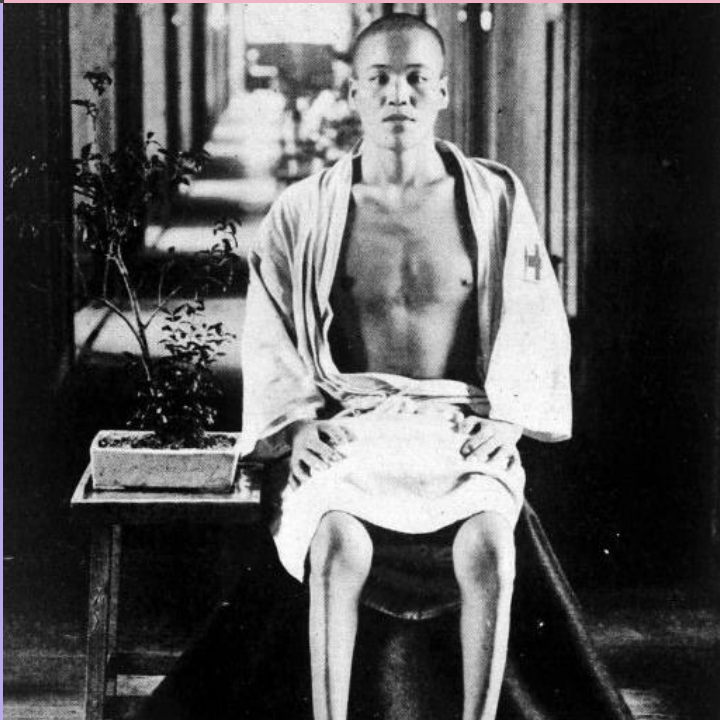
Таким чином у 1795 році стандартною добавкою в меню мореплавців стали лайми та лимони.



У 1880 році вченим (М.І. Лунін) вдалося довести, що у продуктах харчування існують активні речовини, які важливі для підтримки життєдіяльності здорового організму. Експеримент проводився на двох групах мишей. Одних годували штучним молоком, а іншим – натуральним. Перша група була слабка і часто хворіла, а другі – були здорові і повні сил.



**Через 16 років
нідерландський лікар-
патолог Христіан Єйкман
з'ясував причину
хвороби бері-бері, яка
полягала у недостатчі
вітаміну B1.**



**А допомогли йому у
цьому кури, які починали
хворіти від очищеного
рисового зерна.**

**Але хвороба зникала як
тільки їм починали
давати неочищений рис.**



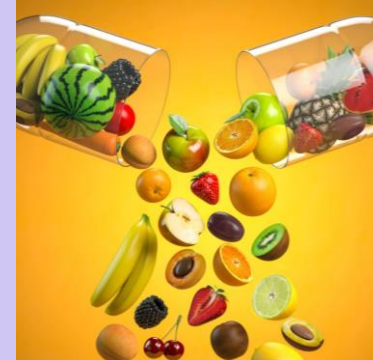
В 1911 р., польський вчений Казимир Функ вивів з оболонки рисових зерен кристалічну речовину, яку додавав в корм голубів і виліковував їх від бері-бері.

При хімічному аналізі він знайшов в цій речовині азот і встановив належність її до амінів, назвавши свою знахідку вітаміном, «життєвим аміном», звідки й походить назва цілого класу речовин.

Решта вітамінів була описана до закінчення першої половини ХХ ст., пізніше були виявлені також так звані вітаміноподібні речовини, частина із яких синтезується в організмі і виконують пластичні або енергетичні функції.



**1929 Ейкман разом зі
Фредеріком
Гопкінсом, який
відкрив вітаміни А і D,
був нагороджений
Нобелівською
премією з фізіології
або медицини.**



Дякую за увагу!

Виконала: учениця 10-В класу

Герасименко Поліна